

ร่างกฎหมายว่าด้วยการลักพาตัวสัตว์เลี้ยงของอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ*

กรทีศน์ สุขเฉลิม**

บทนำ

ร่างกฎหมายว่าด้วยการลักพาตัวสัตว์เลี้ยง (Pet Abduction Bill) เป็นร่างกฎหมายที่เป็น private member bill^๒ ที่ถูกเสนอโดย แอนนา เฟิร์ท สมาชิกรัฐสภาโดยการสนับสนุนจากรัฐบาล ร่างกฎหมายฉบับนี้ มีการพิจารณาวาระที่สองในวันที่ ๑๙ มกราคม ค.ศ. ๒๐๒๓ โดยทางรัฐบาลได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่คำอธิบายประกอบร่างกฎหมายฉบับนี้

ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการขโมยสัตว์เลี้ยงอย่างเฉพาะเจาะจง โดยสัตว์เลี้ยง ยังอยู่ภายใต้นิยามคำว่า “ทรัพย์สิน” ซึ่งให้การขโมยสัตว์เลี้ยงอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการโจรกรรม ค.ศ. ๑๙๖๘ (Theft Act 1968) ต่อมาได้มีการรณรงค์เรียกร้องให้มีกฎหมายที่เข้มงวดขึ้นเพื่อสะท้อนถึงคุณค่าทางความรู้สึกที่เจ้าของมีต่อสัตว์เลี้ยง และความทุกข์ของเจ้าของสัตว์เลี้ยงเมื่อสัตว์เลี้ยงถูกขโมย

ในช่วงวิกฤตโควิดระบอบใหญ่ได้มีการขโมยสัตว์เลี้ยงเพิ่มมากขึ้นซึ่งสร้างความกังวลต่อสาธารณชนในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๒๐๒๑ ทางรัฐบาลจึงได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาการขโมยสัตว์เลี้ยงโดยจากการตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่าราคาสัตว์เลี้ยงที่สูงขึ้นมาจากความต้องการเลี้ยงสัตว์ที่เพิ่มขึ้น และมีรายงานการขโมยสัตว์เลี้ยงเพิ่มขึ้นมากตามไปด้วย

บทสรุปของคณะทำงานในเดือนกันยายน ค.ศ. ๒๐๒๑ สรุปว่าบทบัญญัติใหม่ที่กำหนดความผิดฐานลักพาตัวสัตว์เลี้ยงควรถูกสร้างขึ้น เพื่อเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นไปที่การการสูญเสียของเจ้าของสัตว์เลี้ยงไปมุ่งเน้นที่สวัสดิภาพของสัตว์เมื่อถูกกักขัง

ร่างกฎหมายว่าด้วยการลักพาตัวสัตว์เลี้ยง (Pet Abduction Bill) สร้างบทบัญญัติใหม่ที่เป็นการกระทำผิดทางอาญาในการลักพาตัวสุนัขและแมว ในอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ โดยมีบทลงโทษทาง

* บทความประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ สรุปความจาก https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-9929/?fbclid=IwAR0g5_hCuuc079W4b9EiPXdzEJ_zasCxfVGBRmG83BrOjnbNEGFvU7mf0p0 สืบค้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

** บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ Private Member's Bill คือร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาสามัญหรือสมาชิกสภาขุนนางซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี(<https://library.parliament.go.th/sites/default/files/assets/files/works/academic%20office/books/pdf/NALWork-academic-ukpar.pdf>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

อาญาที่มีอัตราโทษจำคุกสูงสุดถึง ๕ ปี รวมถึงกำหนดอำนาจขยายการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ในกรณีที่เป็น

เนื้อหาของกฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบัน

การขโมยสัตว์เลี้ยงในปัจจุบันอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการโจรกรรม ค.ศ. ๑๙๖๘ (Theft Act 1968) ที่กำหนดให้การขโมยสัตว์เลี้ยงถือเป็นการขโมยทรัพย์สินที่เป็นการกระทำความผิดทางอาญา การพิพากษาลงโทษตามกฎหมายมีโทษปรับและหรือโทษจำคุกสูงสุดถึงเจ็ดปี โดยไม่มีบทบัญญัติเฉพาะเจาะจงในการกระทำความผิดขโมยสัตว์เลี้ยง จึงมีข้อกังวลว่าการขโมยสัตว์เลี้ยงถูกมองว่าเป็นการกระทำความผิดอาชญากรรมเพียงเล็กน้อย โดยมีอัตราการฟ้องร้องดำเนินคดีต่ำและมีโทษจำคุกที่ค่อนข้างผ่อนปรน จึงได้มีการรณรงค์เพื่อให้มีบทลงโทษที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของร่างกฎหมายว่าด้วยการลักพาตัวสัตว์เลี้ยง

ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้สร้างบทบัญญัติใหม่ที่เป็นการกระทำความผิดทางอาญาสำหรับการลักพาตัวสุนัขและแมวในอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ โดยบทบัญญัติกำหนดอำนาจขยายการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ได้ในกรณีที่เป็น

รัฐบาลได้สรุปข้อเสนอที่อยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า การลักพาตัวหรือกักขังสัตว์ที่มีเจ้าของที่ชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามบทบัญญัติใหม่ แต่การกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าวไม่บังคับใช้กับบุคคลที่เคยอาศัยอยู่กับสัตว์ในครัวเรือนเดียวกันตามเงื่อนไขที่กำหนด

รัฐบาลเห็นด้วยกับคณะทำงานเรื่องเหตุผลของการกำหนดบทบัญญัติการกระทำความผิดใหม่ฐานลักพาตัวสัตว์เลี้ยงที่มีความเหมาะสมมากกว่าความผิดฐานขโมยสัตว์เลี้ยง เพราะการสร้างบทบัญญัติใหม่ที่เป็นการกระทำความผิดฐานลักพาตัวสัตว์เลี้ยงถือเป็นการตระหนักว่าสัตว์เลี้ยงไม่ถือว่าเป็นวัตถุที่เป็นทรัพย์สินแต่เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้มีการช่วยเหลือสนับสนุน เผื่อระวังติดตาม และคอยรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันที่ ในแง่ของภาระการพิสูจน์การกระทำความผิดจะแตกต่างจากการขโมยทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติการโจรกรรม ค.ศ. ๑๙๖๘ โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าเป็นการลักพาตัวสัตว์ไปอย่างถาวรจากเจ้าของสัตว์โดยการกระทำความผิดจะมีอัตราโทษจำคุกสูงสุดถึงห้าปี หรือปรับ หรือทั้งจำและปรับ

สาระสำคัญของร่างกฎหมายว่าด้วยการลักพาตัวสัตว์เลี้ยง

1. สร้างบทบัญญัติใหม่ที่เป็นความผิดทางอาญาในการลักพาตัวสุนัข โดยถือว่าการกระทำความผิดได้เกิดขึ้นเมื่อมีการพยายามลักพาตัวหรือกักขังสุนัข รวมถึงแยงการควบคุมมาจากบุคคลที่มีอำนาจควบคุมสัตว์ตามกฎหมาย แต่ไม่ถือเป็นการกระทำความผิด ในกรณีดังนี้

- บุคคลที่ลักพาตัวหรือกักขังสุนัขได้อยู่อาศัยกับเจ้าของสัตว์ในครัวเรือนเดียวกันช่วงก่อนหน้านี
 - สุนัขได้ถูกรับมาเลี้ยงเมื่อพวกเขาได้อาศัยอยู่ด้วยกันในครัวเรือน
2. สร้างบทบัญญัติใหม่ที่เป็นการกระทำความผิดฐานลักพาตัวแมว บทกฎหมายและข้อยกเว้นมีความคล้ายเรื่องการลักพาตัวสุนัข อย่างไรก็ตาม การลักพาตัวแมวไปจากเจ้าของถือเป็นการกระทำความผิด แต่การกักขังแมวไม่ถือเป็นการกระทำที่เป็นความผิด
 3. สร้างอำนาจที่เรียกว่า Henry VIII^๓ ให้แก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทกฎหมาย ตลอดจนถึงข้อบังคับ เพื่อขยายการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ในกรณีจำเป็น
 4. กำหนดการแปรรูปติดต่อเนื่องเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับอื่น ๆ
 5. กำหนดขอบเขตการบังคับใช้ร่างกฎหมายฉบับนี้เฉพาะในอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ

^๓ ข้อความที่ระบุว่า “Henry VIII “ ในร่างกฎหมายช่วยให้รัฐมนตรีสามารถแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติในพระราชบัญญัติของรัฐสภาได้โดยใช้กฎหมายลำดับรอง ซึ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาของรัฐสภาในระดับที่แตกต่างกัน คำว่า Henry VIII มาจากการอ้างอิงถึงกษัตริย์เฮนรีที่ ๘ ที่ต้องการออกกฎหมายโดยตรงผ่านการประกาศมากกว่าผ่านกระบวนการทางรัฐสภา (<https://www.parliament.uk/site-information/glossary/henry-viii-clauses/>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗